

'பதிவுகளின்' ஆரம்ப கால இதழ்களில் வளிவந்த ஆக்கங்கள் ஒரு பதிவுக்காக இங்கு அவ்வப்போது ஒருங்குறி எழுத்துருவில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படும். -- ஆசிரியர் -

---

000000000000 00000 20080000 102

ஊரை விழிகளால் அள்ளி ஞாபகப்பெட்டகத்துள் பட்டிவகைக்க வணைப்பியிருக்கிறது. அந்நிய நிலங்களில் விழுந்து காயப்படும்போது மருந்தாகப் பிசிக்கொண்டு மீண்டும்பொரு பொய்மிடக்கில் உலவ அது உதவலாம். சில நண்பர்களைப் போல நாடும், இனம், மொழி இன்னபிற கரதைல்களை அறுத்தறிந்து விட்டறேறியாகும் 'பெரும்போக்கு' மனம் இன்னமும் கட்டவில்லை. அறச்சுவர் தடவி, வமேபின் பச்சையை விழிநிரப்பி, பின்னகைக் கூட்டிகளின் காலமிருதில் யாருமறியாதபடி மூத்தமிட்டு விடபெற்றேன். பரேறிவாளர்கள் இந்நெகிழ்வை பெண்ணியல்பு எனக்கட்டும். பெருநகரக்கயேரித்தான பதைத்தியக காரப் பரபரப்போடும் இயங்கிக்கொண்டிருந்த கொழும்பில் நுழையும்போது மகிழ்ச்சியாகத் தானிருந்தது. தவேகைகளின் குரல்களால் ஓயாமல் அழைத்துக்கொண்டேயிருக்கும் குடும்பம் அற்ற தனியறநாட்கள் என்னளவில் கொண்டாடத்தக்கன. மடிக் கணனி, சில புத்தகங்கள், இசைத்தட்டுக்கள், கடலோரம் மாலநடை இவையெல்லாம் தனியறநிரப்புதற்கு. கனடா கடவுச்சீட்டிற்கு இந்நிய விசாதர ஒரு வாரம் வணைமென்றது ஒருவகையில் நல்லதாயிற்று.

இரண்டு நாட்கள் இனிதே கழிந்தபின் உண்டியல்காரர் வடிவில் வந்தது வினா. "இந்த அறையில் தனியே இருக்கிறீர்களா?" புருவங்களையெயர்த்திக் கேட்டார். ஆமென்றேன். "இப்படியான இடங்களில் தனியே இருப்பது பிழை. தவேயற்ற பிரச்சனை வரும்" என்றார்.

நான் தங்கியிருந்தது யாழ்ப்பாணத்தவர் ஒருவரின் - ஒரு நட்சத்திர குறியும் அற்ற விடுதியொன்றில் . 2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொழும்பு வரும் போதெல்லாம் அதுவே என்தங்கமாயிருந்தது. விடுதிப் பையன்கள் கோழிப்பார்சல் சொல்லியனுப்பினால் கபிடவே பழங்களும் வாங்கிவருவார்கள் . அடிக் கடிபடகை விரிப்பு மாற்றி, என வணே டுகோளுகு சுவைசாய்த்து பெரிய குவளையில் பிரத்தியகேமாகத் தனீ ர்த்து 'ஆதரவாக' கவனித்துக்கொள்வார்கள் . அதற்காக நான் சில நேர ருபாய்களை உவந்தளித்திருந்தனே எனச் சொல்ல வணே டியுதில்லை. உண்டியல் காரர் போனபிறகு பயம் ஒரு குளவியைப் போல அறையினுள் சொய்யிடடகுகொண்டிருந்தது. அதற்குத் துணையாக அறையின் வசதிக் குறவை தன்னையுபுதுப்பித்துக்கொண்டு கண்ணெதிரில் நின்றது. மலேமும் , அந்தத் தரெமுனையில் நிற்குமொரு ஆட்டோக்காரன் எனனை ஏற்றிக்கொண்டு போனபோது தனது சகாவை அவசரமாக வரும்படி அழைத்திருந்தான் . நான் கைய்பயை இறக்கிக்கொண்டு ஆட்டோவை சடுதியாக நிறுத்தி போகும்படித் திற்கு முன்னதாகவே இறங்கிவிட்டனே . ஒன்றைச் செய்ய முடிவெடுத்துவிட்டால் , அதனை வழிமொழியும் காரணங்களகை கற்பித்துக்கொள்வதொன்றும் சிரமமில்லை. மறுநாள் காலநான் கு நட்சத்திர விடுதியொன்றின் ஆளையமீழ்த்தும் கட்டிலின் மென்மையை வியந்தபடி படுத்திருந்தனே . நரே த்தியாக துரை ஓடுபுதிக் கப்பட்டுருந்த விசாலமான குளியலறையை பீங்கான் மீ தமர்ந்து புத்தகம் வாசித்துக்கொண்டிருப்பதற்கான ஒருநாள் கட்டணம் 6,800 ருபாய்கள் . குற்றவாணர் வதைத் துண்டும் துொகைதான் . எனினும் , 'உயிருக்கு விலையில்லை' என்ற மகாதத்துவத்தின் முன் யாதொன்றும் செய்வதற்கில்லை.

இப்போது பிரச்சனையுபிதம் இல்லாத யன்னலிலிருந்து கிளம்பியது. நான் இருந்த 308 இலக்க அறையிலிருந்து அலையெறியும் கட்டையுபார்க்க முடியாது. குறையைத் தபட்சம் தரெவகை கபிடப்பார்க்க முடியாது. எஞ்சியிருந்த இடத்தையென செய்வதென்றியாமல் கட்டிய அறையிலிருந்து அது. என வயிறெரிச்சலகை கிண்டுவதற்கென்றே ஏபரலிலும் அதிசயமாக மழை வறே பெய்துக்கொண்டிருந்தது. அறையை மாற்றித் தரும்படி கட்டினே . விடுதி நிறைந்திருப்பதால் இல்லையென்றார்கள் . யன்னலற்ற அறையொன்றினுள் குருட்டு வளவாலையு போலமுட்டிமோதிக் கொண்டிருப்பது 'வாராமல் வந்த மாமணியாகிய' ஓய் விற்கு இழகைக் கும் துரோகமென்பட்டது.

இப்போது மாறியிருக்கும் அறையே உல்லாசியொருத்தியால் - ஒருவனால் வடிவகை கப்பட்டதையு போலிருந்தது. குளிர சாதையு பெட்டி, துொலகை காட்சி, படுக்கை, குளியலறையெல்லாமே பிரமாண்டம் . கட்டிடங்களகை காசாக்கும் கொழும்பில் அவ்வறையைப் பிரம்மச்சாரிகள்கு மாத வாடகைக்கு விடுவார்களெனில் புதுப்பி ரோவது படுத்தது உருளலாம் . கண்ணாடித் தடுப்புக் கப்பால் நீ லப்படுகையாய் கட்டல் மெளனித் திருந்தது. அலையு போவது வரவது தரெயாமல் ஓரே இடத்தில் வளையகை கோடாய் உறையு திருந்தது. உயரத்திலிருந்து பார்க்கும் போது தரெந்த மரங்களின் பச்சையைத் தலையெறிப்பும் படுக்களும் எழுத அழைத்தன. நிதானமாக விசா தந்தால் போதுமெனத் துன்றவாரம்பித்துவிட்டது. அன்றிரவு அவர்களோடு நான் உணவருந்தப் போகாமலிருந்திருக்கலாம் . போகாமலிருந்திருந்தால் இதையெழுத முடியாமலும் போயிருக்கலாம் .

"எங்கே தங்கியிருக்கிறீர்கள்?" என்ற கேள்விக் கான என பதிலகை கட்டேட்தும் , விழிகளில் திடுக்கிடல் தரெய "உங்களகை கென்ன பதைத்தியமா?" என்றார்கள் . எனக்கு உறுதியாய்

தெரிந்தது அவர்களுக்கு ஐயமாயிருந்தது. "ஏன்?" என்ற என் களே விக் கு அவர்கள் அளித்த பதிலில், கூடித்துக்கொண்டிருந்த சபை கட்ட தொண்டகை குள்ளால் இறங்கமாட்டாமல் சண்டித்தனம் செய்யவாரம்பித்துவிட்டது.

"அந்த வசதிகளில்லாமல் மீ னுக்குப் புழுப்போல காட்டப்படவன். அந்த விடுதியின் சொந்தக்காரன் சிறு உறுமயவசைச் சேர்ந்தவன். வளையாட்டிலிருந்து வரும் தமிழர்களதைத் தங்கவதைது அவர்களிடமிருந்து பணத்ததைப் பறிக் கும் அந்த விடுதியொரு மரணப்பொறி. பலருடைய கடவுச்சீட்டுக்களை வாங்கிவதைதுக்கொண்டு குறிப்பிட்ட தொகை தந்தால் தான் தருவனே என்று பயமுறுத்திப் பணம் கறந்திருக்கிறார்கள். வறையொருவரின் ரீ .சீ (Traveller cheque) பறித்துவிட்டார்கள். இன்றே இப்போதே வறையொரு மாறுங்கள்" என்றார்கள். அவர்கள் அதைச் சொன்னபோது இரவு நேரம் ஒன்பதரை மணி. "காலையில் மாறுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அறக்கைத் திரும்பினேன்.

கண்கள் சில சமயங்களில் நமக்கு விசுவாசமாக நடந்துகொள்வதில்லை. நான் அறக்கைத் திரும்பியபோது வரவறே பறையில் இருந்தவன் சிங்களத் தேசிய உடமை அணிந்திருந்ததைப் பார்த்தனே. அவனது முகத்தில் புன்னகை இல்லை. சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த ஓவியங்களில்லாமல் யானகைகள் உலவின. அதுநாள் வரை பைபிளையே விடுதிகளில் பார்த்திருக்கிறேன். மூத்த நடவையாக மகாவம் சம் இருக்கக்கண்டனே. மஞ்சள் நிறம் மிகுதியாக விசிறப்பட்ட தலதா மாளிகையின் ஓவியம் தலக்கைமலே தளங்கியது. விடுதியின் ஓவ்வொரு துளியும் தன்னையையாள்பட்டது அறிவித்துக்கொண்டிருந்ததைக் காணத்தவறியிருந்தனே. என்னளவில் மஞ்சள் நிறமோ சிங்களமோ வறையொருபிறகுரியன அல்ல@ பயத்திறகுரியன. இரவுகள் சிலசமயங்களின் மிக நீளமானவை. பன்னிரண்டு மணியளவில் எங்கோ ஒரு அறக்கைத் தலவா பலமாகத் தட்டப்பட்டது. யாரோ உரத்த குரலில் சண்டை பிடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அழகிய அந்த அறக்கை அவ்விரவில் வதக்கட்டமென தோற்றம் காட்டவாரம்பித்திருந்தது.

வளையாட்டைக் கடவுச்சீட்டுக்களைக் காவித்திரிவதானது சிலசமயங்களில் நம்மகைக் கடவுளாக கிவிடுவதாக கற்பனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விமான நிலையங்களில் குடிவரவா படிவங்களை நிரப்பும்போது 'கனடேயன்' என்றழைத்துக்கையில் புளகாங்கிதம் கொள்வதும் இயல்பே. பிரயோகிக்கக்கூடாத இடத்தில் மந்திரத்ததைப் பிரயோகித்து மாண்டவர்களைப்போல, கணப்பெருமகைக் காக்கப் 'படம் காட்டும்' கடவுச்சீட்டுக்களே மரணத்திறகான அழைப்பிதழாகவும் ஆகிவிடுவதுண்டு. இலங்கைக்குப் போகும்போது பழைய, ஓரம் நரைத்துப்போன தேசிய அடையாள அட்டைகளைத் தேடி எடுத்துவைத்துக்கொள்வது மிக நன்றும்.

எங்களையே 'கிரபிட் கார்ட்' கட்டணங்களகைக் கட்டுமாப்போல கட்டி அடத்தாளையே அவற்றை இயந்திரங்களிலிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டு No frills இலும் தமிழ்க் கடகைகளிலும் நிற்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. வட்டிக்கைக் கடன் தந்தவனின் இலக்கம் தொலைபேசியில் அழைத்துக்கொண்டிருக்க, அதகைக் கிலசேத்தோடு குனிந்து பார்த்துவிட்டு நிறையதைத் தேடித்தபடி கடந்துசெல்வதை அவர்களறிய மாட்டார்கள். தொழிற்சாலகைகளில் துரிதகதியில் இயங்கும் 'பெல்ட்'களுக்கு இணையாக இரவும் பகலும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் மனித இயந்திரங்கள் குறித்து அவர்களிடம் யாரும் சொல்வதற்கில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், நமது கழுவத்துகளில் மின்னும் கனத்த சங்கிலிகள், (சில ஆண்களின் கைகளில் இரண்டங்குல அகலத்தில் இருக்கும் கைச்சங்கிலிகள்) தங்கும் நட்சத்திர விடுதிகள், ரப்பாய்களாய் மாற்றப்பட்ட No limit, Majestic city, Liberty plaza இங்கெல்லாம் அள்ளி இறக்கப்பட்டும் டொலர்களும்

பவுண்ஸ்களும் பிராங்குகளும் தான்.

நான் எனது பழையை விடுதிக் குத் திரும்பினேன். அங்கு கொழுப்பு போக நன்றாகத் தயேத்துக் குளித்தேன். குளிர்ந்த உபயத்தில் உறங்கினேன். நான்கு நட்சத்திர விடுதியில் பார்க்க முடியாத மழையை கண்குளிரப் பார்க்க முடிந்தது. விசாகிடகைக் கும் வர என் பாதுகாப்பிற்கு எந்தக் குந்தகமும் நரேவில்லை.

ஆயிரம் ரூபாய் பிசாத்துக் காசாகத்தான் போய் விட்டது. ஊரிலுள்ள உறவுகளுக்கு நிறுடலொலர் அனுப்பினால் வயிறாரச் சாப்பிடுவார்கள் என்பதெல்லாம் பொய்யாய் பழங்கதையாய் போயிற்று. ஒரு பவுன் இருபத்தையாயிரம் விற்கிறது. கொழும்பில் ஒரு கோழிப் பாரசல் 275 ரூபாய்கள். பம்பலப்பிட்டியிலிருந்து வள்ளவத்தை வர ஆட்டோவிற்கு 130 ரூபாய்கடேகிறார்கள். அடம்பிட்டித்தால் 100க்கு இறங்குகிறார்கள். முன்னர் கொழும்பில் துருக்களில் காணக்கிடத்த வள்ளமைகங்கள் அருகிவிட்டன. பொருளாதாரம் மணல் வீடென பொலபொலவென்று சரிந்துசெல்கிறது. பணக்காரர்கள் நடுத்தர வர்க்கமாகவும், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் ஏழைகளாகவும் மாறிவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிழைப்பதற்கான வழிகள் அடபட்டைக்கொண்டே போக, ஆட்களகை கடத்தி குறுக்குவழியில் பணம் சம்பாதிக்கும் தொழில் துப்பாக்கி, ஒரு வாகன சகித முதல் டீபில் அமோகமாக நடக்கிறது. சகலமானவருக்கும் சொல்வது யாதெனில், விமான நிலையங்களில் மட்டும் கடவுச்சீட்டை வெளியில் எடுப்பதே உத்தமம். இல்லையெனில், அது மரணச்சீட்டாக வாய்ப்பிருக்கிறது. அடக்கம் அமரரூள் உய்க்குமாம்!

tamilnathy@gmail.com

நன்றி: பதிவுகள் ஜூன் 2008 இதழ் 102